

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym Komisja naruszyła art. 107 ust. 1 TFUE i art. 1 lit. d) i e) rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 ⁽¹⁾, kwalifikując (i) wszystkie gwarancje państwowe i kredyty udzielone przez państwo na podstawie ustawy o budownictwie jako jednolity środek pomocy ad hoc; oraz (ii) zastrzyk kapitałowy, wszystkie gwarancje państwowe i kredyty udzielone przez państwo na mocy ustawy o planowaniu jako kolejny jednolity środek pomocy ad hoc, podczas gdy każdy kredyt udzielony przez państwo i każda gwarancja państwowa powinny stanowić odrębny środek pomocy ad hoc zgłaszany indywidualnie Komisji, w momencie gdy warunki każdego kredytu udzielonego przez państwo i każdej gwarancji państwowej zostaną uzgodnione pomiędzy Femern A/S a władzami duńskimi.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym Komisja naruszyła art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE i komunikat w sprawie projektów IPCEI ⁽²⁾, gdyż dopuściła się naruszeń prawa i oczywistych błędów w ocenie, uznając pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Na zarzut ten składają się cztery argumenty:
  - po pierwsze, skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła błąd stwierdzając, że Fixed Link stanowi projekt wspólnego europejskiego zainteresowania;
  - po drugie, podnosi ona, że Komisja popełniła błąd stwierdzając, że pomoc jest konieczna, ponieważ nie ma ona zachęcającego skutku i nie spełnia wymogów scenariusza alternatywnego oraz istnienia projektów alternatywnych określonych w komunikacie w sprawie projektów IPCEI. Ponadto Komisja popełniła błąd w zaskarżonej decyzji, opierając się na błędnie niskiej wewnętrznej stopie zwrotu, ponieważ obliczyła ją na podstawie bardzo krótkiego okresu trwania projektu, wynoszącego 40 lat, który nie odpowiada rzeczywistemu okresowi trwałości infrastruktury, tj. okresowi, w którym Femern A/S będzie mogła gospodarczo wykorzystywać Fixed Link;
  - po trzecie, skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła błąd, uznając, że pomoc jest proporcjonalna, ponieważ jest nieograniczona w czasie. Komisja popełniła również szereg oczywistych błędów w analizie luki w finansowaniu. Komisja niesłusznie oparła się na bardzo krótkim okresie realizacji projektu, o którym mowa powyżej, co doprowadziło do zwiększenia udziału kosztów w stosunku do dochodów z eksploatacji stałego połączenia; Komisja nie doszacowała prognozowanych dochodów Femern A/S i przeszacowała prognozowane koszty, włączając w szczególności koszty operacyjne w obliczenia luki w finansowaniu. Wreszcie skarżąca podnosi, że Komisja niesłusznie uznała, że elementem pomocy jest oprocentowanie płacone przez Femern A/S na rzecz państwa duńskiego, podczas gdy ze względu na fakt, że żaden prywatny podmiot nie był skłonny zainwestować w projekt bez znacznej pomocy państwa, element pomocy składa się z całkowitej kwoty na jaką opiewają kredyty udzielone przez państwowo oraz kredyty objęte gwarancjami państwowymi;
  - po czwarte, skarżąca twierdzi, że Komisja błędnie uznała, iż pomoc nie powoduje nadmiernego zakłócenia konkurencji, ponieważ prowadzi ona do stworzenia pozycji dominującej Femern A/S na właściwym rynku, stwarza nadwyżkę mocy produkcyjnych i pozwala Femern A/S na stosowanie cen poniżej kosztów. Wreszcie, Komisja nie wzięła pod uwagę faktu, że pomoc została wykorzystana w celu pogorszenia dostępu do portu skarżącej w Niemczech. Zdaniem skarżącej Komisja nie uwzględniła faktu, że negatywne skutki pomocy przewyższają wszelkie jej pozytywne skutki.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015 L 248, s. 9).

⁽²⁾ Komunikat Komisji – Kryteria analizy zgodności z rynkiem wewnętrznym pomocy państwa na wspieranie realizacji ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania (Dz.U. 2014 C 188, s. 4).

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2020 r. – Stena Line Scandinavia / Komisja

(Sprawa T-391/20)

(2020/C 279/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Stena Line Scandinavia AB (Göteborg, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat L. Sandberg-Mørch)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.39078 – 2019/C (ex 2014/N) jaką Dania wdrożyła na rzecz Femern A/S;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym Komisja naruszyła art. 107 ust. 1 TFUE i art. 1 lit. d) i e) rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589⁽¹⁾, kwalifikując (i) wszystkie gwarancje państwowe i kredyty udzielone przez państwo na podstawie ustawy o budownictwie jako jednolity środek pomocy ad hoc; oraz (ii) zastrzyk kapitałowy, wszystkie gwarancje państwowe i kredyty udzielone przez państwo na mocy ustawy o planowaniu jako kolejny jednolity środek pomocy ad hoc, podczas gdy każdy kredyt udzielony przez państwo i każda gwarancja państwowa powinny stanowić odrębny środek pomocy ad hoc zgłaszany indywidualnie Komisji, w momencie gdy warunki każdego kredytu udzielonego przez państwo i każdej gwarancji państwowej zostaną uzgodnione pomiędzy Femern A/S a władzami duńskimi.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym Komisja naruszyła art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE i komunikat w sprawie projektów IPCEI⁽²⁾, gdyż dopuściła się naruszeń prawa i oczywistych błędów w ocenie, uznając pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Na zarzut ten składają się cztery argumenty:
  - po pierwsze, skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła błąd stwierdzając, że Fixed Link stanowi projekt wspólnego europejskiego zainteresowania;
  - po drugie, podnosi ona, że Komisja popełniła błąd stwierdzając, że pomoc jest konieczna, ponieważ nie ma ona zachęcającego skutku i nie spełnia wymogów scenariusza alternatywnego oraz istnienia projektów alternatywnych określonych w komunikacie w sprawie projektów IPCEI. Ponadto Komisja popełniła błąd w zaskarżonej decyzji, opierając się na błędnie niskiej wewnętrznej stopie zwrotu, ponieważ obliczyła ją na podstawie bardzo krótkiego okresu trwania projektu, wynoszącego 40 lat, który nie odpowiada rzeczywistemu okresowi trwałości infrastruktury, tj. okresowi, w którym Femern A/S będzie mogła gospodarczo wykorzystywać Fixed Link;
  - po trzecie, skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła błąd, uznając, że pomoc jest proporcjonalna, ponieważ jest nieograniczona w czasie. Komisja popełniła również szereg oczywistych błędów w analizie luki w finansowaniu. Komisja niesłusznie oparła się na bardzo krótkim okresie realizacji projektu, o którym mowa powyżej, co doprowadziło do zwiększenia udziału kosztów w stosunku do dochodów z eksploatacji stałego połączenia; Komisja nie doszacowała prognozowanych dochodów Femern A/S i przeszacowała prognozowane koszty, włączając w szczególności koszty operacyjne w obliczenia luki w finansowaniu. Wreszcie skarżąca podnosi, że Komisja niesłusznie uznała, że elementem pomocy jest oprocentowanie płacone przez Femern A/S na rzecz państwa duńskiego, podczas gdy ze względu na fakt, że żaden prywatny podmiot nie był skłonny zainwestować w projekt bez znacznej pomocy państwa, element pomocy składa się z całkowitej kwoty na jaką opiewają kredyty udzielone przez państwowo oraz kredyty objęte gwarancjami państwowymi.
  - po czwarte, skarżąca twierdzi, że Komisja błędnie uznała, iż pomoc nie powoduje nadmiernego zakłócenia konkurencji, ponieważ prowadzi ona do stworzenia pozycji dominującej Femern A/S na właściwym rynku, stwarza nadwyżkę mocy produkcyjnych i pozwala Femern A/S na stosowanie cen poniżej kosztów. Zdaniem skarżącej Komisja nie uwzględniła faktu, że negatywne skutki pomocy przewyższają wszelkie jej pozytywne skutki.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015 L 248, s. 9).

⁽²⁾ Komunikat Komisji – Kryteria analizy zgodności z rynkiem wewnętrznym pomocy państwa na wspieranie realizacji ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania (Dz.U. 2014 C 188, s. 4).